

Nr 415

Av herrar **Gustavsson** i Alvesta och **Eriksson** i Bäckmora, *angående statsbidrag till det enskilda vägväsendet för marklösen och intrångsersättningar, m. m.*

I den i statsverkspropositionen föreslagna reformeringen av bidragsgivningen till det enskilda vägväsendet avvisas kraven på bidrag även för marklösen och intrångsersättningar. Bestämmelsen att sådana bidrag inte skall utgå infördes under en tid då enskilda vägar i huvudsak endast trafikerades av väghållarna och då biltrafiken på dessa vägar var starkt begränsad. Då det var ett stort intresse att intrånget på fastigheterna begränsades, accepterades av alla parter att vägar förlades i ägo gränserna eller gräns mellan åker och skog, även om detta medförde viss vägförlängning, relativt skarpa kurvor och lägre teknisk standard. Numera tas betydligt större hänsyn till trafiktekniska krav beträffande vägs linjeföring, siktförhållanden, vägbredd o. s. v. Detta sker inte minst med hänsyn till att vägarna numera också måste betjäna helt utomstående intressenters behov och önskemål, inte minst på grund av den starkt ökade fritidsbilismen.

Detta medför emellertid, att markupplåtelse och intrång uppstår i långt större utsträckning än tidigare. Då detta till betydande del motiveras av ett allmänt trafikintresse synes det oss motiverat, att det allmänna lämnar bidrag även till kostnaderna för marklösen och intrångsersättningar. Detta bör ske genom att ifrågavarande ersättningar inräknas i byggnadskostnaderna.

En annan fråga som kan kräva ytterligare övervägande är den om planläggningen av de enskilda vägarna och bidragsgivningen till detta ändamål. För närvarande utgår bidrag till planläggningskostnader, men planläggningen utföres icke av den bidragsbeviljande myndigheten. Bestämmelserna avviker här sålunda från motsvarande bestämmelser beträffande jordbruksvägar, där planläggningen ombesörjes av lantbruksnämnd, och skogsvägar, där planläggningen ombesörjes av skogsvårdsstyrelsen. Enligt vår mening skulle en sådan ordning vara rationell även vad gäller planeringen av de enskilda vägarna. Den bör alltså överföras till resp. vägförvaltnings avdelning för enskilda vägar.

Den översyn dessa frågor kan behöva vad gäller detaljerna i resp. bestämmelser bör lämpligen kunna ske genom väg- och vattenbyggnadsstyrelsens försorg.

Med stöd av vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa

om en skyndsam prövning dels av frågan om statsbidrag till marklösen och intrångsersättningar, dels av frågan om viss omprövning av planläggningens organisation vad gäller den enskilda väghållningen i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 25 januari 1963

Rune Gustavsson

i Alvesta

John Eriksson

i Bäckmora